

Dívka z Cheyenne ok - Grošáci

Recitace:

Byl už podzim, všude kam oko pohlédlo zlátlo javorový listí
a já se vracel sychravým ránem domů po pěti letech bojů pod vlajkou spojených států,
po pěti letech válek, hrůzy a vraždění.
Hlavou se mi honily děsivé vzpomínky a já přemejšlel o tom,
jestli na to všechno budu moct jednou zapomenout,
jestli mám právo se ještě někdy smát.
Najednou jsem zjistil že stojím, stojím uprostřed vypálený indiánský vesnice
a přede mnou v šatech posetých ranami šavlí
leželo malý ještě ubrečený indiánský děvčátko.
Poprvé v životě jsem měl slzy v očích,
poprvé v životě jsem se styděl za svou zem,
za lidi kteří nosili její znak a mluvili její řečí.
Né kvůli tomu děvčátku, ale brečel jsem nad tím,
nad čím vším musí vlát vlajka mé země, na který lpí i tvá krev,
malý ubrečený děvčátko z kmene Cheyenne.

G Emi

Čím voněl dým

C G

v tvém týpí dívka z Cheyenne

Emi D

čí nůž zbarvil čern tvých copánků

G Emi

tady končí sny já vím

C G

z jara zvonky vyklíčeš

Emi D

tam kde brouzдал travou pár tvých opánků

Ami Hmi

bílý máš pléd

G C

motýl do vlasů ti slét

G C G

co ti říct, dívka z Cheyenne

Ami Hmi

máš v očích zášť

G C

vždyť nosím stejnej plášť

G C G

odpustíš, dívka z Cheyenne

Pláčem umazaná tvář

a víčka zavřený

a talisman co poví, kudy jít

že byl falešnej jen lhář

už víš a sevřený

ústa šeptají že dyl si chtěla žít

ze zvonků věnce plíst

znáš v horách každej list

poslouchej, dívka z Cheyenne

krajem zní tamtamů chór

nebe obléklo si flór

usínej, dívka z Cheyenne

Až přijde někdo z vás

tam do těch tišejších míst

kde šumí jen říčka plná kamení

tam kde končí jezer hráz

uvidíš zvonky kvíst
a ze dvou kůlů kříže znamení
stůj, ona spí
jenom zlý o nás ví
spoutaná, dívka z Cheyenne
dej jí můj vzkaz
bude se jí dýchat snáz
pozdravuj, dívku z Cheyenne,
pozdravuj, dívku z Cheyenne
pozdravuj